

OSTROVSKÁ PÍSEŇ

(MKapP ALVII, 1, list 8b)

- 1 <S>lovo do světa stvořen<i>e
v božství schováno, jež pro
Evino z<h>řešení na svět
posláno.
- 5 2 Dievcě dřéve porozenie
jest zvěstováno,
z Davidova pokolenie
božsky vzchováno.
- 10 3 Ot něhože naše křčenie
jménem nazváno,
pro drahé naše spasenie
židóm prodáno.
- 15 4 I pro naše vykúpenie
na smrt prodáno,
jehož nám slavné vzkříšenie
vesele dáno.

JESU KRISTE, ŠČEDRÝ KNĚZE

(NMP rukopisné zlomky I. A. c. 24)

- 1 Jesu Kriste, ščedry kněze,
s Uotcem, Duchem jeden Bože,
tvoje ščedrost naše sbožie.
Kyrieleison!
- 5 2 Ty jsi <ny>nie sde před námi,
pro tvé muky, svaté rány
smiluj se, Tvorče, nad námi!
Kyrieleison!
- 10 3 A tys prolil tvú kre<v> pro ny,
z věčné smrti vykúpils ny,
otpuštiž nám naše viny.
Kyrieleison!
- 15 4 Anděli jdú spievajíce,
Tv<orci v> slávě klekajíce,
chválu jemu vzdávajíce.
Kyrieleison!
- 20 5 Svatá Maří, Buožie Máti,
ty nám račiž spo<má>hati,
daj nám tvého Syna znáti.
Kyrieleison!
- 6 Křikněmž všickni k Hospodinu,
ať nám spustí naši vin<u>
i dá nám v ráji dědinu.
Kyrieleison!

- 25 7 Všichni nebuděm bez něho.
ostavmy se diela zlého
a nehněv<ajmy> více jeho.
Kyrieleison!
- 3# 8 Otče, Synu, Duše svatý,
nedaj našim dušiem ztráty,
naplň námi kuór desátý.
Kyrieleison!
- 35 9 Spasiteli dušě, těla,
rač ostřieci zlého diela,
daj duši, by tě viděla.
Kyrieleison!
- 40 10 Svatá Maří př<istup k súd>u,
všichni světí k svému lidu,
dříve nežli duše zbudu.
Kyrieleison!
- 11 Nejmějš, Tvorče, na ny hně<vu>
pro tvú Matku žalostivú,
pro muky tvé a bolest tvú.
Kyrieleison!
- 45 12 Viemy, Tvorče, že máš rány,
rucě, nožě, bok <prok>lány,
život vešken bičovány.
Kyrieleison!
- 50 13 Licě svatého znamenie
ostavil si dle pomnění:
Tělo <sva>té a Krve tvoje.
Kyrieleison!

- 55 14 Pro tvé muky i bolesti
a tvé Matky pět žalostí
zbav nás smutka, daj ra<lost>i.
Kyrieleison!
- 60 15 Pójděm, pójděm, Buóh před námi,
a budemy jemu známi,
ať se smiluje nad námi.
Kyrieleison!
- 65 16 <Sv>atá Maří, jdi před námi,
prosiec Syna svého za ny,
za ny, za hříšné křesťany.
Kyrieleison!
- 70 17 Ktož tuto pie<seň> zpievají,
Buožie muky pamatují a
jich paměť znamenají.
Kyrieleison!
- 75 18 Přijměmž všickni požehná<nie>
našim hříechóm na zbavenie,
našim dušiem na spasenie.
Kyrieleison!
- 19 Ujměmž všickni za ten pramen,
<ať ná>s nežže věčný plamen,
rcěmyž všickni vóbec: Amen!
Amen! Amen!

MODLITBA KUNHUTINA

(NUK VII G 17 d, list 146b / 151b)

- 1 Víťaj, Kráľu všemohúci,
ve všetch miestiech vševídući,
všetch kajúciich milujúci,
věčny život dávaťúci!
- 5 2 Všetcho kvietie krašše ktvúci,
všetch svietlostí / viece stvúci,
svým milým sě zjevujúci,
je rozkošně kochajúci!
- 10 3 Víťaj, slavný Stvořiteľu,
víťaj, milý Spasiteľu,
víťaj, věrný náš přítel'u,
všie dobroty davateľu!
- 15 4 Víťaj, v núzi těšiteľu,
všetcho hořě zbaviteľu,
víťaj, divný slaviteľu
i rozkošný krmitel'u!
- 20 5 Děkujemy tobě z tvého
z milování velikého,
z potřebného, z radostného,
z vysokého i z ščedrého: „
- 6 ež si ráčil ny stvořiti,
velmi / drazě vykúpiti,
nebesa dens otvořiti a
svým Tělem obdařiti. 147b,

- 25 7 Chvála tobě, Bože, z toho,
ježe činiš divův mnoho
divnú mocú slova tvého
v rukú popa všelikého.
- 30 8 Tu své divy ty zjevuješ,
když nás hříšných navščeňuješ,
chléb v své Tělo proměňuješ, z
vína svú Krev učíňuješ.
- 35 9 V chlebnéj tváři ty se skrýváš,
božskou světlost tu pokrýváš,
cěle v oplatce přebýváš,
cěle na / nebi počíváš. *148a*
- 10 Ani na nebi jsi větší, ani
v oplatce jsi menší, ani
na nebi světlejší, ani v
oplatce temnější.
- 11 Na nebi jsi všetek zjevně,
v oplatce jsi všetek tajně,
jakož na nebi jsi slavně,
takož v oplatce jsi divně.
- 45 12 Když tak divně k nám přichodíš,
s sobú anjely přivodíš,
k velikéj čsti nám to hodíš,
když k nám s anjely přichodíš.
- 50 13 Tvé jest Tělo naplněno,
divně když jest učiněno,
mocným slovem usvaceno, /
věrným srdcem uchváčeno. *148b*

- 55 14 To každému jmieti za to,
jež jest srdcem takéž vzato,
jakož ústy vzemše svato:
Augustin jest svědek na to.
- 60 15 Na to svědka slunce jmámy:
když<to>na ně vzpomínámy,
mnoho poprskóv vídámy,
avšak jedno slunce známy.
- 65 16 Když to bude rozlomeno,
v mále částmi rozdrobeno,
po všem světu rozděleno,
vše křesťjanstvo obděleno.
- 70 17 Kakož koli i prokniemu
málo dáno jest věr/nému,
všako cěle jest prvniemu,
cělo dáno i druhému,
- 75 18 cěle dáno jest třetiemu,
<cěle také i čtvrtému,>
cěle věrně tisúciemu,
cěle jistě posledniemu.
- 80 19 Avšak proto nenie dvoje
Božie Tělo ani troje:
ve všech miestiech vše jedno je,
tako věří srdce moje.
- 20 Děž jest z Dievky porozeno,
téže na křížů umořeno,
téže v zemi pohřebeno,
téže z mrtvých jest vzkříšeno.

21 Ale tako jest vzkříšeno,
jakož ovšem oslaveno,
též na / nebe zpodviženo,
též v oplatce posvaceno.

85

22 Ten Chléb živý nejde dolův,
na výsoť jde k Otcu domův,
krmě jest všech apoštolův
i všech svatých i anjelův.

90

23 Proto prosím, Bože, tebe,
živý i rozkošný Chlebe,
aby otvoře dnes nebe,
dal nám šcedré dary z sebe.

95

24 Daj důstojně tě vídati
i důstojně přijímati,
aby mohl ty s Matku jmieti
chvály z toho i vši světi.

100

25 Rači ny dens nakrmíti,
živé krmě nasytíti, /
jejé silú posíliti,
jejé rozkoš v dušu vlíti.

150a

105

26 Daj nám za hřiechy plakati
i jich právě se pokáti,
tobě z darův děkovati,
tě všiem srdcem milovati.

27 Pro tvé svaté porozenie
i pro těžké tvé truzenie,
pro žalostné prorazenie
i pro křivé otsúzenie,

- 110 28 pro tvé nuzné roztěžení,
pro hanebné oběšení
i pro hrozná okrvavenie
i pro krásy tvé zbavenie,
- 115 29 pro tvé hořké umořenie,
pro túžebné po/hřebenie 150b
i pro slavné tvé vzkříšenie
i pro divné vzpodviženie
- 120 30 prosím, Bože, tvé milosti
i veliké tvé ščedrosti,
aby zbavil škařďdosti
hřiešné také i těžkosti.
- 31 Rači hřiechy otpustiti
i jich plně očistiti
a mě jiných uchovati,
ďjábly ot nás vzdalevati.
- 225 32 Rači zlobi v nás umníti
a dobroty přibaviti,
dušu s tělem uzdraviti,
tvého hněva ny zbaviti.
- 130 33 Daj života polepšenie,
zlé žádosti / uhašenie,
pravé milosti rozženie
a děl dobrých rozmnoženie.
- 135 34 Rači s tobú ny sjednati
i tě právě daj poznati,
na tě veždy zpomínati
a v tom život náš konati.

- 140 35 Rači s námi tehdy býti,
když jest duši těla zbýti,
a nás v hoře neuvoditi,
li že v rozkoš provoditi.
- 36 Daj nám s Matkú tě vidúce
kralevati v tobě jsúce
a tě v sobě viac jmajúce, v
rozkoši se kochajúce.
- H5 37 Tě výše všech milujúce
a ve zboží plavajúce, /
<s> svatými se seznajúce 151b
a s anjely zpievajúce,
- 150 38 všeho kvietie krašše ktvúce,
veždy roz<koš>ně živúce,
nikdy neumierajúce a
věčně se radujúce.
- Amen.
- Tuto jmenuj A i kohož chceš, živé,
mrtvé.